

روابط روسیه و گرجستان در بن بست مناطق جدایی طلب

10 سال پس از جنگ پنج روزه گرجستان که بر سر حل بحران جدایی طلبان در دو منطقه اوستیای جنوبی و آبخازیا بوجود آمد و با ورود روسیه پایان یافت، روابط مسکو و تفلیس هنوز در بن بست سیاسی قرار دارد.

به گزارش آران نیوز، در روزهای هفتم تا دوازدهم اوت ۲۰۰۸ میلادی، «میخائیل ساآکاشویلی» رئیس جمهوری وقت گرجستان با این پیش زمینه که آمریکا و سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) از گرجستان در مقابل روسیه برای پایان دادن به بحران جدایی طلبان در دو منطقه اوستیای جنوبی و آبخازیا حمایت می کنند، به این مناطق یورش برد اما بلافاصله با پاسخ نظامی روسیه مواجه شد.

خیلی زود مشخص شد که ساآکاشویلی بیش از پیش روی حمایت آمریکا حساب کرده بود و به دلیل همین اشتباه محاسباتی، بدترین پیش بینی درباره تعیین تکلیف دو منطقه برای گرجی ها رقم خورد و مردم گرجستان به جای بازگشت مناطق جدایی طلب، با اعلام استقلال آنها مواجه شدند و موضوع برای سیاستمداران تفلیس تبدیل به کابوس شد. ساآکاشویلی رئیس جمهوری پیشین گرجستان به تازگی در مصاحبه ای به اشتباه محاسباتی خود در مناقشه اوستیای جنوبی اذعان کرد و گفت: اشتباه من باور سخنان مقام های آمریکایی بود، آنها بر این باور بودند که روسیه پس از پایان جنگ سرد دیگر به هیچ کشوری حمله نظامی نمی کند.

رئیس جمهوری پیشین گرجستان افزود: همه فکر می کردیم که روسیه توان حمله نظامی ندارد اما متأسفانه در خصوص ما (گرجستان) تاریخ به گونه دیگری رقم خورد. ساآکاشویلی ادامه داد: سه ماه پیش از محاصره اوستیای جنوبی واحدهای تجسسی گرجستان تصاویری بدست آوردند که 200 تانک روسیه با علائم آبخازیا را آماده دفاع از این منطقه نشان می داد اما وقتی تصاویر را به آمریکایی ها نشان دادیم آنها مدعی شدند که نباید به این تصاویر توجه کرد.

ساآکاشویلی افزود: بعدها معلوم شد آمریکایی ها اطلاعات دقیقی نداشتند حال آنکه ماهواره های آنان بطور منظم از فضا منطقه را تحت کنترل داشتند.

** روابط روسیه و گرجستان پس از جنگ پنج روزه

بعد از جنگ پنج روزه، روسیه موجودیت اوستیای جنوبی و آبخازیا به عنوان کشور مستقل را پذیرفت و گرجستان نیز در مقابل؛ مناسبات دیپلماتیک خود را با مسکو به حالت تعلیق درآورد و از جمع کشورهای مستقل مشترک المنافع (C.I.S) خارج شد.

با توجه به اینکه گرجستان در سال 1999 از پیمان امنیت دسته جمعی به رهبری روسیه نیز خارج شده بود، این اقدام آخرین گام گرجستان برای همکاری در سازمان های روس محور محسوب می شد.

دولت گرجستان همچنین خواستار تخلیه تمامی پایگاه های نظامی روسیه از کشورش شد که در نتیجه آن بخش بزرگی از تجهیزات و نیروهای روسی به ارمنستان و مناطق جدایی طلب منتقل شدند.

روس ها هم بی کار نشستند و در مقابل اقدامات گرجستان حضور نظامی خود را در مناطق آبخازیا و اوستیای جنوبی تقویت کردند.

گرجستان اکنون تبدیل به تنها کشور برآمده از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی شده است که بیشترین فاصله را با روسیه پیدا کرده است و پس از آن اوکراین بر سر کریمه در جایگاه دوم قرار گرفته است.

با توجه به مصوبه پارلمان اروپا در سال 2017 مبنی بر لغو صدور ویزای شینگن، شهروندان گرجی دسترسی آسان و مستقیم به کشورهای اروپایی دارند. در طرف دیگر، روسیه نیز بی پرده نشان داده است از دو منطقه اوستیای جنوبی و آبخازیا حمایت خواهد کرد که در آنها به مانند کریمه اوکراین، زرمه هایی برای الحاق به روسیه به گوش می رسد.

ولادیمیر پوتین در سالگرد 10 سالگی جنگ پنج روزه با گرجستان، از آن به عنوان دفاع مسکو از تعرض گرجستان یاد کرد و گفت که این اقدام روسیه، باعث توسعه روزافزون این منطقه شده است.

پس از آن نیز از کرملین خبر رسید که پوتین با روسای جمهور آبخاز و اوستیای جنوبی دیدار کرده است.

با توجه به رویکرد مقامات کرملین و همچنین تبدیل شدن مساله اوستیای جنوبی و آبخازیا به موضوعی حیثیتی برای گرجی ها، بنظر نمی رسد راه حلی برای برون رفت از این بن بست در آینده نزدیک وجود داشته باشد بنابراین گرجی ها به سمت غرب می روند و هر روز بیش از پیش از روسیه دور می شوند.

** مشکلات گرجستان در نزدیکی به غرب

گرجستان هم اکنون در بالاترین سطح همکاری با سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) پیش از پیوستن به آن و اتحادیه اروپا قرار دارد و با توجه به روند تقابلی بوجود آمده میان مسکو و واشنگتن، به نظر می رسد آمریکا نیز در این شرایط بیش از گذشته به گرجستان توجه کند.

امروز مردم گرجستان اوستیای جنوبی را سرزمین اشغال شده توسط روس ها می دانند و ناتو و اتحادیه اروپا نیز حرف آنان را پذیرفته اند.

اگر چه گرجستان هنوز درخواستی برای عضویت در اتحادیه اروپا و ناتو نداده است اما اظهارات مقامات این کشور از جمله نخست وزیر این کشور گویای علاقه بیش از پیش گرجستان برای پیوستن به ناتو و اتحادیه اروپاست با این وجود آنگلا مرکل صدراعظم آلمان که به تازگی از گرجستان دیدن می کرد به صراحت گفت که «اروپا خواهان همکاری

تنگانتگ با گرجستان است اما نمی تواند برای عضویت سریع این کشور در اتحادیه قولی بدهد.»